

Man vil maaske anke over, at der ikke gives meget Haab om med synderlig Virkning fra Lovgivningens Side at kunne gribe ind mod Ægteskabsbrud begaaet af Ægtemænd. Det bør imidlertid efter dette Forholds Beskaffenhed ikke undre. Der er manges Samfundsbrøst, som *Lovgivningen* kun utilstrækkeligt kan raade Bod paa.

Efter min Opfattelse er det bedste, man kan gjøre for Hustruen, at rette Agitationen for at forbedre hendes Stilling i Ægteskabet først og fremmest mod den nuværende Formueordning, der hjemler Fælleseje og giver Manden Raadigheden over det hele Bo. Gjennem almindelig Indførelse af Særeje med udelukkende Ret for Hustruen til Raadighed over alt, hvad hun medbringer i Ægteskabet og arver eller erhverver under dette, vil der være gjort et meget stort Fremskridt. Der er en yderligere Grund til under de nuværende politiske Forhold — der jo maaske vil vedvare længe — at koncentrere Agitationen paa dette Omraade, nemlig den, at der i nævnte Retning kan reformeres uden Lovgivningsmagts Medvirkning. Der er allerede nu den letteste, billigste og nemmeste Adgang til Oprettelse af Ægteskabskontrakter, gaaende ud paa den nævnte Formueordning. Benyttes denne Adgang i tilstrækkeligt Omfang, vil ganske sikkert Modstanden mod Indførelse af Særeje som den almindelige Formueordning i høj Grad svækkes; de formentlige Fordele for Samfundet, der knytte sig til Fælleseje med udelukkende Dispositionsret for Manden, vil nemlig gaa tabt, naar ogsaa Særeje forekommer *almindelig*. En tilstrækkelig Agitation maa kunne vække Fædres og Slægtnings Opmærksomhed for, at den nu almindelige Formueordning mellem Ægtefæller er i saadan Grad til Skade for Hustruen, at de ikke kan forsvare ikke at sikre deres Døtre eller kvindelige Slægtninge, naar de gifte sig, ved Oprettelse af en Ægteskabskontrakt; heller ikke skulde man synes, at det kan være vanskeligt at gjøre de Mænd, der gifte sig, begribeligt, at det er ikke ganske hæderligt og stemmende med deres Ære, naar de ikke, saavidt det staar til dem, sikrer deres Hustru retlig Ligestilling. — Vel kan det paa ingen Maade anerkjendes, at den Formueordning, som for Tiden lovlig kan stiftes, giver fuld Ligeberettigelse af Ægtefællerne; en saadan vilde kræve, at vel hver af Ægtefællerne har udelukkende Dispositionsret over, hvad der medbringes af ham eller hende i Ægteskabet